

HERINNERINGEN Antal Kati

“Wij kwamen in 1991 naar Küsmód; Csaba, ikzelf en de drie weken oude Enikö. Een paar maanden later kwam een Nederlandse groep van bijna 40 personen in ons dorp op bezoek. Wij wisten dat de meesten lid waren van een koor en dat zij al eerder in Küsmód waren geweest, maar wij kenden niemand van hen. Tijdens hun verblijf in Küsmód kwam op zekere avond een aantal mensen van de groep bij ons op bezoek. Het gesprek dat toen volgde, duurde enkele uren en werd het begin van een levenslange verbinding en van talloze bezoeken.

Vaak herinner ik mij die vele gesprekken, die tot diep in de nacht duurden. De mensen uit Tricht lieten telkens weer merken dat zij echt in onze woon-, werk- en levenssituatie geïnteresseerd waren. Ook merkten wij dat zij zich echt in ons dorp (en Transsylvanië) thuis voelden.

Belangrijk is dat we van onze Nederlandse broeders en zusters niet alleen materiële steun kregen, maar ook geestelijk werden gesteund. Tijdens de lange perioden van samenzijn hebben wij elkaar geoefend in het verlenen van hulp, in het aan elkaar willen geven en in het gelukkig zijn en dit alles ondanks de taalmoeilijkheden tussen de inwoners van de beide dorpen. Dit alles heb ik ervaren als de wil en de genade van onze God.

Terugkijkend op de contacten tussen de dorpen in Nederland en Roemenië ben ik ervan overtuigd, dat deze plaatsvonden omdat God het zo wilde.”